Fragmentarium

Jdc 16,2

20

crebuiss& apud eas intrare se urbē
sampson, Circumdederunt eū posi
tis in portis ciuitatis custodibus. &
ibi tota nocte cū silentio praesto
lantes. ut facto mane exeuntem
occiderent, Dormiuit autē samp
son usq. ad noctis medium, & inde
consurgens adpraehendit ambas
portę fores cum postib. suis & sera.
impositasq. humeris portauit ad
uerticem montis qui respicit he
bron, Post haec amauit mulierē
quae habitabat in ualle sor&ch. &
uocabatur dalila, Veneruntq.
ad eam principes philistinorum.
atq. dixerunt, Decipe eum. & dis
ce ab illo in quo tantam habeat
fortitudinem, Et quomodo eum
superare ualeamus. & uinc
tum affligere. Quod si f&ceris.
dabimus tibi singuli mille centū
argenteos, Locuta est ergo dali
la ad sampson, Dic mihi obsecro
in quo sit tua maxima fortitudo.
& quid sit quo ligatus erumpere
nequeas, Cui respondit sampson,
Si septem neruicis funib. n&dum
siccis. & adhuc umentib. ligatus
fuero. infirmus ero ut c&eri homi
nes, Attuleruntq. ad eā satra
pę philistinorū. septem funes ut
dixerat, Quib. uinxit eum. laten
tib. apud se insidiis. & in cubiculo
finem rei exp&ectantibus, Clama
uitq. ad eum. philisthum super te
sampson. Qui rupit uincula. quomo
do si rumpat quis filum de stuppę tor
tum putamine. cū odorē ignis acce
perit, Et non ē cognitum in quo ess&
fortitudo eius, Dixitq. ad eū dalila,
Ecce inlusisti mihi & falsū locutus es,
Saltim nunc indica. quo ligari debeas;
Cui ille respondit, Si ligatus fuero no
uis funibus qui numquā fuerunt in
opere. infirmus ero. & aliorū hominū
similis, Quib. rursum dalila uinxit eū.
& clamauit. philisthum super te samp
son. in cubiculo insidiis praeparatis,
Qui ita rupit uincula. quasi fila telarū,
Dixitq. dalila rursus ad eū, Usquequo
d&cipis me & falsum loqueris. ostende
quo uinciri debeas, Si inquit septē cri
nes capitis mei cum licio plexueris.
& clauum his circum ligatū terrę fix
eris. infirmus ero, Quod cum f&iss& da
lila. dixit ad eū, philisthum super te
sampson, Qui consurgens de somno. ex
traxit clauū cum crinib. & licio,
Dixitq. ad eum dalila, Quomodo dicis
quod ames me. cū animus tuus non sit
m&cū, Per tres uices mentitus es mihi.
& noluisti dicere in quo sit tua maxi
ma fortitudo, Cumq. molesta ei ess&
& per multos dies iugiter adhaer&. spa
tium ad quiētem non tribuens, Defecit
anima eius. & ad mortem usq. lassata
est, Tunc aperiens ueritatem rei. dixit
ad eam, Ferrū numquā ascendit super
caput meū. quia nazareus id est con
secratus dō sum de utero matris meę,

Jdc 16,17

License: public_domain – München, Bayerische Staatsbibliothek, Clm 29260(1, 20r – Old Testament (https://fragmentarium.ms/view/page/F-4bhc/10118/73655)